

YÜKÜMÜZ ARTDIQCA

Hayanda itirdim ruhumu, Allah,
Nə zaman qeyb oldu ilahi eşqim?
Məni böyütdükcə özü böyüyən
O qəhrəman eşqim, o dahi eşqim!

Səsim yer oynadan, göy silkələyən
Nəgmə yox, vurğunluq şövqüydü elə.
Mən idim dünyanın ilk əkinçisi
Səpdiyim ilk toxum sevgiydi elə.

Bəs hardan göyərdi nifrət bu qədər,
Bu şər tarlasını əkən kim oldu?
Haqqın hədiyyəsi - həyat suyunu
Zəhər arxlarına çəkən kim oldu?

Nə zaman cücərdi bu ayrılıqlar?
Bütöv ürəyimdə çatlar hardandı?
Meydan savaşında boyumuz birdi
İndi bu yüzüncü qatlar hardandı?

Yükümüz artdıqca batır səsimiz,
Ay yığımçı kişi, bu çayı adla!
Biz ruh qanadında sənə uçurduq,
Uça bilərikmi qızıl qanadla?!

İlahi, bu xalqa yazığın gəlsin,
Qaytar, ilk yolunu, izini tanıt!
Ruhunu itirir səndən qopunca
Ona Tanrısını - Özünü tanıt!

1.05.2007

YOL GEDİRƏM

Vaxt oyunu? Anım - ildir, illərim sə - an,
Mənzilimə bir çatacaq uşaqla karvan.
Qədərimiz həm yaradan, həm yaradılan
Yol gedirəm üzü göyə, üzü Tanrıya!

Yaranışın "ol!" sözündən olub gəlmişəm,
Hər çarəni öz içimdə bulub gəlmişəm,
"Əylən!" deyən neçə nəfsə gülüb gəlmişəm
Yol gedirəm üzü göyə, üzü Tanrıya!
Bu yazılan, bu pozulan həflərimiz - yol,
Yasxanadan toyxanaya keflərimiz - yol,
Bir mərtəbə, on mərtəbə evlərimiz - yol,
Yol gedirəm üzü göyə, üzü Tanrıya!

Dilbilməzlər öyrətməkdən dilim qabardı,
Budağımda qasırgadan yetişən bardı
Saçlarımda qar çiçəyi - qışım bahardı
Yol gedirəm üzü göyə, üzü Tanrıya!

Mən arıyam - ömrüm qısa, yüküm əbədi,
Yurddaşımın yaddaşında şəklim əbədi,
Tanrımıza ünvanlanan fikrim əbədi!
Yol gedirəm üzü göyə, üzü Tanrıya!

Adıma bax! Səbr eləmək Tanrı vədişi
Mən gülürəm, ağladanın ağarır dişi.
Xəyalımda ölümümdən sonrakı işim
Yol gedirəm üzü göyə, üzü Tanrıya!

19 avqust, 2007

TABUT DAŞIMAQDAN

Tabut daşımaqdan çiyimiz yara,
Qəlbimiz qançırdı qəm daşımaqdan.
Bu necə peşədi, yorulduq, Allah
Həm ekib, həm biçib, həm daşımaqdan.

Şer yazanın kim, yer qazanın kim,
Macal vermədi ki, Əzrayıl-qoçaq.
Bir yerə yığılsa bir dağ olardı
Dostların qəbrinə tökdüyüm torpaq.

Yerin altında da dörd divar! Bitdi...
Üç nöqtə kəfənə düşən tərimiz.
Olumla ölümü qoşa həbs etdi
Yerüstü, yeraltı hörgülərimiz.

Yüz tarla, yüz zavod çalışdıranın,
Yeməyi, içməyi, geyəcəyi yox.
Yer altı qurulan bu nə şəhərdir
Bu üzə bir kəlmə deyəcəyi yox.

İçimə axıtdım göz yaşlarımı,
Dənizdi - qəzəbdən boğulub səsi.
Çoxdan ölümümü yaşadıb Tanrım.
Kəfən bu dünyanın son hədiyyəsi.

Haqqa varan vaxtım, danışan vaxtım.
Özümdən çox əvvəl yaşlaşır dilim.
Bir vaxt bağırmaqdan qabardı ancaq
İndi də susmaqdan daşlaşır dilim.

Əlimiz talançı, evimiz talan,
Yalanlar üstünə gələn yağıdır.
Ürəyin vursa da ölüsə bəzən,
Ölüm savaşlardan yorulmağındır.

YENƏ KƏND YOLUNDA

Bir gün piyadaydım, sonra atlıydım,
Bu gün məşındayam - nə fərqi var ki,
Kimse tanımayan kənd uşağıydım
Şöhrət yaşındayam nə fərqi var ki.

Keçmişdim bu yolu yaz tufanı tək
Ömrün qışındayam nə fərqi var ki,
O yazdan bu qışa yollar nə qısa,
Yenə kənd yolunda yapayalnızam!

Neçə şəhər gördüm, ölkələr gördüm,
Keçdim dənizləri, okeanları.
Bir yanda özünə cənnət yapanlar,
Bir yanda məzlumun batan qanları.

Çevirdim dünyanı o üz-bu üzə,
Doladım qoluma meridianları
Başımın üstündən ötdü yüz qəza
Yenə kənd yolunda yapayalnızam!

Daddım bu dünyanın hər nemətini,
Sarısı, qarası başıma döndü,
Verdim milyonlara ürək sözümü
Qayıdıb başımın daşına döndü.

Mən Vətən adına sevinc yazırdım
Ancaq o, gözümün yaşına döndü.
Sevgi də cəzaymış, xidmət də cəza
Yenə kənd yolunda yapayalnızam!

Elə bil dünəndi burdan getdiyim,
Çırtladı ömrümü illər tum kimi.
Nə qədər sözüm var çəkdi içinə
Çəker izimi də millət qum kimi.

Hanı o əylməz bildiyim ellər
Yoğruldu əslində, zülmün mum kimi,
Öndə qəbir qazan, sonda söz yazan
Yenə kənd yolunda yapayalnızam!
Meşə saraldıqca çöllər göyərir,
Saralan da mənəm, yaşıl da mənəm.
Qartalın dönüşü yuvasınadı
Bir bax, o qayalar qaşında mənəm.

Nə olsun bir yolun sonu yetişdi
Yenə bir cığırın başında mənəm.
Yollara can verdim yol aza-aza
Yenə kənd yolunda yapayalnızam!

15 sentyabr 2007

TƏNZİLƏNİN AD GÜNÜNƏ

Ad günün mübarək sevincim, dərdim,
Bu günə ən gözəl duyğumu verdim,
Sevgim gül-çiçəkdir, yoluna sərdim,
Çiçək yaşındasan, yaşını demə!

Bəlkə bahar gəldin, bəlkə qış gəldin,
Bəlkə məzarıma soyuq daş gəldin
Nə zaman gəldinsə mənə xoş gəldin
İstək yaşındasan, yaşını demə!

Həsrətim sel idi axını sənə,
Nə qədər nəgməm var, oxunur sənə,
Gülün ləçəyi də toxunar sənə,
Kövrək yaşındasan, yaşını demə!

Günəş şəfəqindən endirib bəlkə,
Məni bəxt atına mindirib bəlkə,
Allah cənnətindən göndərib bəlkə,
Mələk yaşındasan, yaşını demə!

Qanıma qaynadır, səndən hər soraq,
Ruhumu dincəldir bu ev, bu otaq,
Sırrımı oxuyan, dərdimə ortağ,
Kömək yaşındasan, yaşını demə!

Sevgi yaşayırsa ilin fərqi yox,
Könlüm sənindir sə, dilin fərqi yox,
Sinəmdə, sinəndə, gəlin, fərqi yox,
Ürək yaşındasan, yaşını demə!

28 noyabr, 1996.

BİTMƏZ YOLÇULUQ...

Qulağımda xalqımın tarixdən gələn səsi,
Mən də bir söz söylədim tarixin qulağına.
Ruhumda qandan gələn ilkin yol xəritəsi,
Çıxdım tələbə vaxtı Türküstan sorağına...

Öncə Başqurd torpağı, qaralığı göz alan,
Türk yurdları adına danışan tələbələr.

■ Sabir RÜSTƏMXANLI

Onda Ufalı dostlar məni Aqidel kimi
Sardılar bir sevgiyə səfər bitənə qədər.

Ağcaqayın şam kimi qalxır qara torpaqdan,
Ağaclar işıq seli, ilhamımın baharı..
İlk görüş, ilk heyranlıq, biz də bu çaya bənzər,
Uzun qış yuxusundan oyanır duyğularım...

Baxırıq yorulmadan - parçalanır qəfəsi,
Sinəsi açılınca açılır çayın səsi,
Ürək həm azadlığın, həm baharın təşnəsi,
Mən də Başqırdistanda bu eşqi duyub keçdim.

Sonra dərdli Kirimim... El sürgün, adı qalır,
Torpağın hər qatında dərdinin odu qalır,
Xaraba yurdlarında bitməz fəryadı qalır,
Göytəpə yollarından qurdtək ulayıb keçdim.

Bağçasaray ağlayır, gözünü siləni yox,
Sudağ qalası susur, sırrını biləni yox,
Qəhrəmanlar yer altı, üstünə gələni yox,
Zaman rüzgarı oldum, daşı yalayıb keçdim.

Litvada soraqladım ayrı düşən elləri,
Vilnüsün ortasında dip-diridir dilləri,
Gah ağlayır, gah gülür karəim gözəlləri
Yancımı gözündəki yaşla sulayıb keçdim.

Kazanda söhbət açdıq tatarın qüdrətindən,
Dünyaya sığışmayan adından, şöhrətindən,
Kazan ilə Bakının sonsuz məhəbbətindən
Qazandığım dostları bir ordu sayıb keçdim...

Tanrıya vuğunluqla qılinc qurşayan ərlər,
Axdı qitələr boyu, zəfər dalıca zəfər!
Yenə Kama üstündə ucalır minarələr
Mən də qədim Bolqara duamı yayıb keçdim.

Çuvaş xatirələri ürəyimi göynədir,
Xoşbəxtlik qanadında yer kiçik dairədir.
Tələ sanki ilk dəfə sevilməyi öyrədir.
Bir şairə qəlbni çapıb talayıb keçdim.

Qafqazda neçə yurdun məclisində qol açdım.
Orxona, Yeniseyə mən birinci yol açdım.
Kıprıda zəmilərin sarısına bulaşdım
Kərkükdə bir əbədi ocaq qalayıb keçdim...

Xivədə danışdılar, sandım ki, Təbrizdəyəm,
Səmərqənddə Oğuzdan miras qalan izdəyəm.
Buxara rəng tufanı, sonsuz bir dənizdəyəm,
Bizə dil uzadanı mən də qarğayıb keçdim.

Bu özünə döndü, nə Meteyə, nə Huna,
Elə mənim əlimlə toxunubdur bu hana,
Hər uca aşırımda əyildim dağ ruhuna,
Müqəddəs ağaclara parça bağlayıb keçdim.

Orxonda daşa döndüm, okeana axmadım,
Çin səddinin üstündə Çinə sarı baxmadım,
Monqolla at səyirtdim, bozkırlara sığmadım,
Qoşulub Bəy çayına mən də çağlayıb keçdim

Tarımda qurduğumu qum qapadı, qan ördü,
Tufanlarla gəlmişdim məni də tufan ördü,
Kaşqardan gələn karvan taleyimdən yan ötdü
Təklə-Məkan yolundan gizli ağlayıb keçdim

Altay yenə hədəfdə, Uyğur ər savaşında,
Hər daşda bir dastan var yurdun hər savaşından
Quş olub qanadlandım Üç Şumerin başından
Tanrı dağda səsimdən haray saxlayıb keçdim

Nə sarsılmaz iradə, nə ulu millət imiş,
Tarixi qabaqlayan nə sirli surət imiş,
Bəlkə babalarımın atları raket imiş,
Günəşi bayraq edib, ayı oxlayıb keçdim!

Marallıqda tər tökü, Altun göldə buzladım,
Qopuz yanıb yaxıldı, dağları qopuzladım,
Qır atlara yetməyə uçaqları sazladım,
Ordumu bayraqladım, yurdu yuğlayıb keçdim!